08/12/2020

Το σκήνωμα του Αγίου που παραμένει άφθορο για χίλια επτακόσια χρόνια!

/ Ορθόδοξες Προβολές

Τα άφθαρτα λείψανα πάμπολλων αγίων της Εκκλησίας μας μαρτυρούν την παρουσία των ακτίστων ανεργιών του Θεού σ' αυτούς, οι οποίοι υπήρξαν, με την πίστη τους και την αγία ζωή τους, σκεύη πολύτιμα της θείας χάριτος. Ένας από τους αγίους που αξιώθηκαν της αφθαρσίας είναι και ο άγιος Πατάπιος που τιμάται σήμερα από την Ορθόδοξη Εκκλησία, του οποίου, το σεπτό σκήνωμα παραμένει άφθορο για χίλια επτακόσια χρόνια!

Του Λάμπρου Σκόντζου Θεολόγου – Καθηγητού

Γεννήθηκε στην Θήβα της Αιγύπτου και έζησε τον 4ο μ. Χ. αιώνα. Οι γονείς του ήταν πολύ πλούσιοι και πιστοί Χριστιανοί, οι οποίοι ανέθρεψαν και τον μεγάλωσαν με ευσέβεια και βαθιά πίστη στο Θεό. Από μικρό παιδί έδειξε σημάδια αρετών και πνευματικής ωριμότητας. Ως έφηβος είχε πάρει τη μεγάλη απόφαση να ακολουθήσει το μοναχικό αναχωρητισμό, μιμούμενος τους μεγάλους ασκητές

πατέρες της Αιγύπτου, οι οποίοι γινόταν τα πρότυπα για πολλούς Χριστιανούς της εποχής. Άφησε τον κόσμο και αποσύρθηκε σε ερημικό τόπο, όπου διήγε με προσευχή, νηστεία, αγρυπνία και αποκοπή των παθών του.

Σε σύντομο χρόνο είχε αποκτήσει τη φήμη του ώριμου πνευματικά ανθρώπου, στον οποίο κατέφευγαν πολλοί άνθρωποι να ωφεληθούν και να πάρουν την ευλογία του. Να ακούσουν τα ψυχωφελή κηρύγματά του και τις πολύτιμες και σοφές συμβουλές του.

Μετά από καιρό αποφάσισε να μεταβεί στην Κωνσταντινούπολη, μαζί με δύο άλλους ασκητές τον Βάρα και τον Ραβουλά, οι οποίοι ήταν εξίσου ενάρετοι άνθρωποι και αξιώθηκαν και αυτοί της αγιότητας. Αποφάσισαν να ζήσουν έξω από τα τείχη της Βασιλεύουσας. Ο μεν άγιος Βάρας ίδρυσε Μονή προς τιμήν του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου, στο σημείο Πέτρα. Ό άγιος Ραβουλάς ασκήτευσε κοντά στην πύλη του Ρωμανού. Ο άγιος Πατάπιος εγκαταστάθηκε στην περιοχή των Βλαχερνών, στο Ξηρό Όρος, όπου ίδρυσε ονομαστή Μονή, η οποία έμεινε γνωστή ως Μονή των Αιγυπτίων.

Η φήμη του διαδόθηκε σε όλη την Πόλη και γι’ αυτό τον ακολούθησαν πολλοί ζηλωτές του μοναχισμού, δημιουργώντας έτσι μια μεγάλη και σπουδαία αδελφότητα. Εκεί κήρυττε με θέρμη και πάθος την ανάγκη της σωτηρίας, η οποία επιτυγχάνεται με την ειλικρινή και εκ βαθέων μετάνοια. Πλήθος κατοίκων της Βασιλεύουσας συνέρρεαν στον άγιο ασκητή να ωφεληθούν από τα πύρινα κηρύγματά του. Χιλιάδες άνθρωποι βρήκαν παρηγοριά και μεταστροφή της ζωής τους στο Χριστό από τα λόγια του Παταπίου.
Στη Μονή αυτή έζησε όλη την υπόλοιπη ζωή του, με άσκηση και διακονία των αδελφών του. Δε γνωρίζουμε πόσα χρόνια έζησε. Επίσης δε γνωρίζουμε το χρόνο της κοίμησής του. Κοιμήθηκε ειρηνικά και τάφηκε στη Μονή του. Μετά την εκταφή του σκηνώματός του διαπιστώθηκε η αφθαρσία του. Μάλιστα συνοδεύτηκε και από την επιτέλεση πολλών θαυμάτων.

Στα 536 καταστράφηκε από άγνωστη αιτία η Μονή. Ο συνασκητής του άγιος Βάρας διέσωσε το σκήνωμα του αγίου Παταπίου, το οποίο μετέφερε στη Μονή του, τη Μονή Πέτρας, όπου έμεινε σε αυτή ως τα χρόνια των Παλαιολόγων. Μάλιστα οι Παλαιολόγοι είχαν θέσει υπό την προστασία τους το τίμιο λείψανο. Μεγάλη τιμή απέδιδε σε αυτό η Αυγούστα Ελένη Παλαιολόγου, σύζυγος του αυτοκράτορα Μανουήλ Β΄ Παλαιολόγου και μητέρα του τελευταίου βυζαντινού αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Παρενθετικά αναφέρουμε πως η Ελένη Παλαιολόγου στα τέλη της ζωής της ασπάσθηκε το μοναχισμό και μας είναι γνωστή ως αγία Υπομονή.

Μετά την πτώση της Βασιλεύουσας και τον ηρωικό θάνατο του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου (1453), από τους βάρβαρους Οθωμανούς, όσοι ευγενείς σώθηκαν από τις σφαγές εγκατέλειψαν την Πόλη. Μεταξύ αυτών ήταν και ο ανεψιός της αγίας Υπομονής, Αγγελής Νοταράς, ο οποίος έφυγε για την Ελλάδα. Μαζί του πήρε και το ιερό λείψανο του αγίου Παταπίου, να μην πέσει στα χέρια των αντιχρίστων κατακτητών. Κατέφυγε στην Κορινθία και έκρυψε τον πολύτιμο θησαυρό του σε μια απόκρημνη πλαγιά των Γερανίων Ορέων, πάνω από το σημερινό Λουτράκι. Το τοποθέτησε βαθιά σε σπήλαιο, όπου το εντοίχισε. Το δε σπήλαιο είχε μεταβάλει σε προσωπικό του ασκητήριο. Αν και μαρτυρίες λένε ότι πέριξ του σπηλαίου υπήρχε ήδη ασκητήριο μοναχών από τον 11ο αιώνα. Αργότερα το ασκητήριο ερήμωσε και ξεχάστηκε η ύπαρξη εκεί του ιερού λειψάνου.

Για τετρακόσια χρόνια το ιερό λείψανο έμεινε κρυμμένο στη σπηλιά, χωρίς να γνωρίζει κανένας την ύπαρξή του. Στα 1904 κάποιος ανακαλύφτηκε τυχαία από λειτουργό ιερέα, που τελούσε τη Θεία Λειτουργία στο σπήλαιο. Μαζί με το άφθορο και ευωδιάζον σκήνωμα του αγίου Παταπίου βρέθηκε και η τίμια κάρα της αγίας Υπομονής. Όμως δυστυχώς πιστοί κάτοικοι της περιοχής άρχισαν να τεμαχίζουν το ιερό λείψανο και να παίρνουν για φυλακτό κομμάτια του. Ο ευλαβής ιερέας από το Λουτράκι Κωνσταντίνος Σουσάνης, ζήτησε την άδεια του επισκόπου και πήρε στο σπίτι του το λείψανο του αγίου, να το προστατέψει από τους βάνδαλους πιστούς.

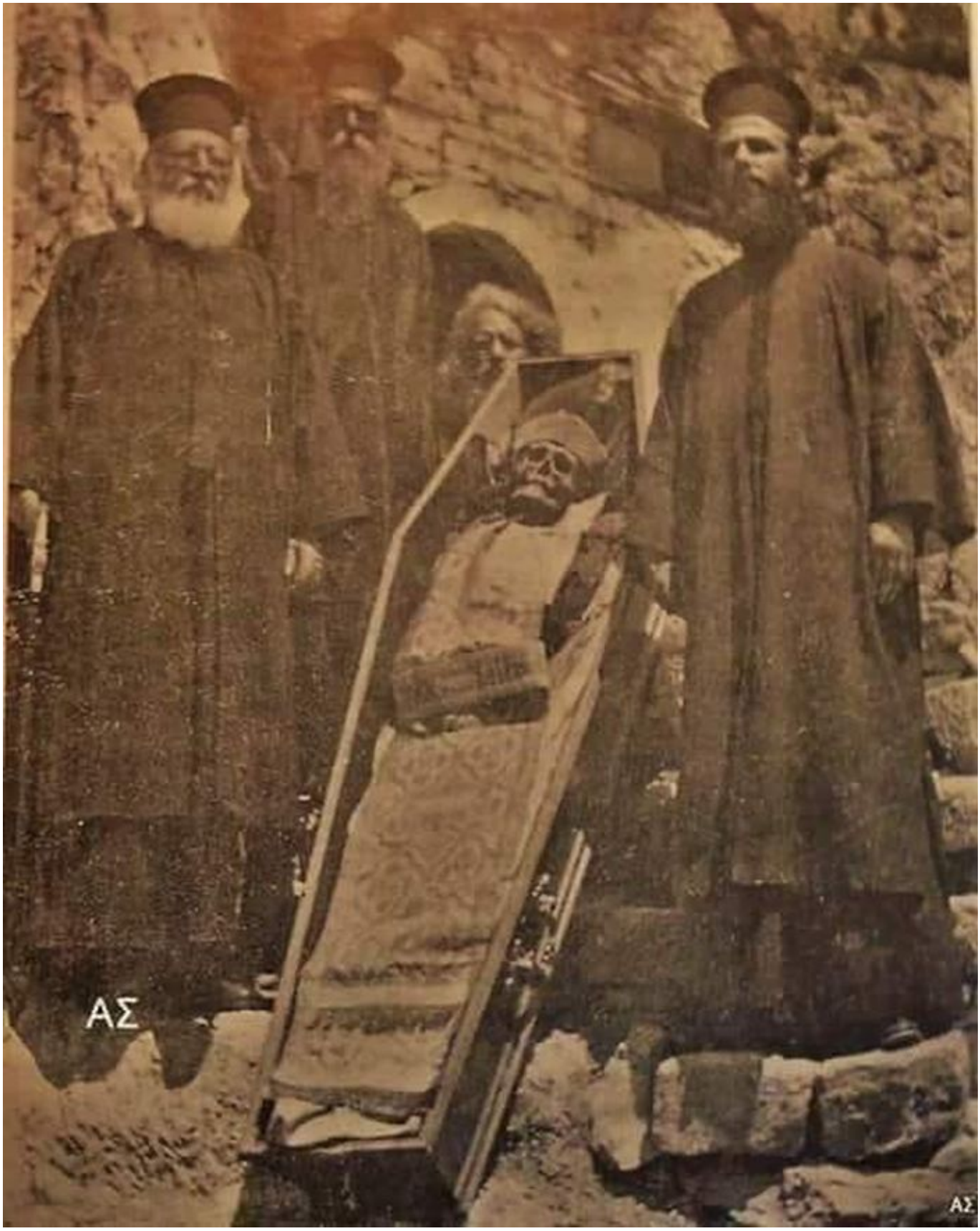

Στα 1952 ο ιερέας Νεκτάριος Μαρμαρινός, ίδρυσε πέριξ του σπηλαίου, Ιερά Μονή και φρόντισε την επιστροφή του ιερού λειψάνου στον τόπο της ευρέσεώς του. Η επίσημη ίδρυση της Μονής έγινε την 1η Αυγούστου 1952, από τον τότε

Μητροπολίτη Κορινθίας Προκόπιο Τζαβάρα. Πρώτη δε ηγουμένη έγινε η γερόντισσα Συγκλητική. Η αδελφότητα της Μονής φρόντισε τα τελευταία χρόνια να κτιστεί, στον κακοτράχαλο και απόκρημνο τόπο εντυπωσιακό συγκρότημα, του καθολικού, των παρεκκλησίων, κελιών και άλλων χώρων.

Η ιερά Μονή δεσπόζει σήμερα στα νοτιοδυτικά Γεράνια Όρη, 650 μέτρα πάνω από τη θάλασσα και την πασίγνωστη λουτρόπολη του Λουτρακίου. Η μοναστική αδελφότητα αποτελείται από σαράντα περίπου μοναχές, οι οποίες επιτελούν ένα σπουδαίο πνευματικό και φιλανθρωπικό έργο.
Χιλιάδες είναι οι προσκυνητές, που συρρέουν όλες τις εποχές στην Ιερά Μονή για να δοξάσουν το Θεό, να τιμήσουν τον άγιο Πατάπιο και να προσκυνήσουν το χαριτόβρυτο λείψανό του, το οποίο επιτελεί πάμπολλα θαύματα, σε όσους τον επικαλούνται με πίστη και ευλάβεια. Ιδιαίτερα θεραπεύει τη νόσο του καρκίνου. Η μνήμη του τιμάται στις 8 Δεκεμβρίου.